

(2003/C 280 E/052)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0358/03**esittäjä(t): Baroness Sarah Ludford (ELDR) neuvostolle**

(12. helmikuuta 2003)

Aihe: Irak

Tammikuun 30. päivänä julkaistiin kahdeksan eurooppalaisen valtionpäämiehen allekirjoittama kirje, jossa nämä peräänkuuluttivat Eurooppaa liittymään Yhdysvaltojen Irakin vastaiseen rintamaan. Kuultiinko tai edes informoitiinko puheenjohtajavaltiota, korkeaa edustajaa ja kaikkien jäsen- ja hakijavaltioiden pääministereitä ennen kirjeen julkistamista? Jos ei, niin miksei?

Vastaus

(21. heinäkuuta 2003)

Neuvosto pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan puheenjohtajavaltion neuvoston puolesta Strasbourgissa maaliskuun 2003 täysistunnon yhteydessä asiasta antamaan julkilausumaan.

(2003/C 280 E/053)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0361/03**esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle**

(12. helmikuuta 2003)

Aihe: Rooman kaupungin Newco-niminen holding-yhtiö – kilpailulainsäädännön rikkomista koskeva epäily

Rooman kaupunginhallitus valmisteli syyskuussa 2002 päätösehdotuksen, jonka aiheena oli kaikkia sellaisia yhtiöitä, joissa Rooman kaupungilla on osakkuus, yhteisesti hoitavan osakeyhtiön perustaminen. Kyseinen toimenpide pitäisi saattaa päätökseen luovuttamalla 83 kaupungin valvoman yhtiön osakkuudet perustettavalle yhtiölle, jonka osakkeista kaupunki omistaisi 97 prosenttia.

Koska uuden yhtiön tarkoituksena on hoitaa kaupungin irtainta ja kiinteää omaisuutta sekä tarjota luonteeltaan julkisia palveluja, kyseinen toimenpide synnyttäne epäilyksiä siitä, onko se kilpailulainsäädännön ja yritysten keskittymistä koskevan lainsäädännön mukainen.

Uuden holding-yhtiön pitäisi omistaa kaupungilta saamansa osakesiirron ansiosta merkittävä osa kaikista niistä yrityksistä, jotka nykyään tarjoavat julkisia palveluja Rooman kaupungin puolesta. Holding-yhtiön itsensä tehtävänä olisi kuitenkin yhtiösäännön mukaan "tarjota palveluja Rooman kaupungille ja sen valvomille yhtiöille".

Jäljelle jäävät 3 prosenttia omistaisi "Risorse per Roma S.p.A." -niminen yhtiö, joka myös kuuluu kaupungin – ja siten tulevan holding-yhtiön valvomiin yhtiöihin. Näin se kuuluisi yhtiöön, joka puolestaan omistaa 96,94 prosenttia edellä mainitusta yhtiöstä, mikä mahdollistaisi eräänlaisen omien osakkeiden merkinnän.

Voiko komissio edellä esitetyn perusteella vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Rikkooko perustettavan yhtiön yhtiösäännössä esitetty tavoite EY:n perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklaa, asetusta (ETY) N:o 4064/89⁽¹⁾ ja asetusta (EY) N:o 1310/97⁽²⁾?
2. Rikkooko edellä mainittu osakkeiden siirto yritysoikeutta koskevaa yhteisön lainsäädäntöä, etenkin direktiiviä 77/91/ETY⁽³⁾ ja tässä tapauksessa 18 artiklaa?
3. Voiko komissio antaa asiaa koskevan lausunnon?

⁽¹⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 180, 9.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 26, 31.1.1977, s. 1.

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(28. maaliskuuta 2003)

1. Komissio pahoittelee, ettei se pysty vastaamaan kysymykseen EY:n perustamissopimuksen kilpailusääntöjen rikkomisesta, koska sillä ole riittävästi tietoa.
2. Toimitettujen tietojen perusteella ei ole mahdollista ottaa kantaa siihen, onko toimenpide yhdenmukainen yhteisön yritysoikeuden kanssa, erityisesti 13 päivänä joulukuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 77/91/ETY⁽¹⁾ ja varsinkin sen 18 artiklan kanssa.
3. Ks. vastaukset kysymyksiin 1 ja 2.

⁽¹⁾ Toinen neuvoston direktiivi 77/91/ETY, annettu 13 päivänä joulukuuta 1976, niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi osakeyhtiöitä perustettaessa sekä niiden pääomaa säilytettäessä ja muutettaessa.

(2003/C 280 E/054)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0365/03

esittäjä(t): Olivier Dupuis (NI) neuvostolle

(6. helmikuuta 2003)

Aihe: Aldamovin maastakarkotusvaara ja muiden tšetšeenialaisten merkkihenkilöiden tilanne

Georgiassa pakolaisena oleva presidentti Mashadovin tšetšeenihallituksessa vuodesta 1997 vuoteen 1999 toiminut kauppaministeri Lom-Ali Aldamov on jättänyt 18. tammikuuta turvapaikkahakemuksen Ranskalle. Sisäministeriö hylkäsi hakemuksen sillä perusteella, että Aldamov ei ollut kyennyt virallisesti todistamaan henkilöllisyyttään. Tammikuun 25. päivä Ranskan viranomaiset yrittivät laittaa Aldamovin Georgiaan menevään lentokoneeseen, mutta hän kieltäytyi nousemasta siihen. Viisi toimittajilta, järjestövastaavilta, Aldamovin vanhemmilta ja Ranskan ulkoministeriöstä saatua todistusta kuitenkin vakuuttavat, että Aldamov todellakin on Aldamov. YK:n pakolaisasiain valtuutettu on sitä paitsi uudelleen vahvistanut, että Georgian tšetšeenit ovat vaarassa. Helmikuun 5. päivä saatavaa karkotuspäätöksen laillisuuden tutkinnan tulosta odotettaessa, sisäministeriö on pyytänyt Bobignyn tuomioistuimelta, että entistä ministeriä pidettäisiin Roissyn lentokentän puolueettomalla alueella. Aldamovia uhkaa yhä karkotus.

Onko neuvosto tietoinen Aldamovin tilanteesta ja siitä, että hän on vaarassa joutua karkotetuksi unionin alueelta? Liikkumis- ja oleskeluvapauksien rajoituksista unionin sisällä kärsivät Aldamovin lisäksi myös muut tšetšeenialaiset merkkihenkilöt, varsinkin kulttuuriministeri Zahajev, jota uhkaa luovutus Isosta-Britanniasta, ulkoministeri Ahmadov, joka on ilman passia Yhdysvalloissa, terveysministeri Hanbiev, jonka Schengen-alueen viisumia ei ole uusittu ja presidentti Dudajevin leski, rouva Dudajeva, jonka viisumi on niin ikään uusimatta. Eikö neuvosto ole sitä mieltä, että koska nämä rajoitukset ovat moninkertaistuneet, sen täytyisi pikaisesti ryhtyä laatimaan tšetšeenialaisista merkkihenkilöistä EY:n perustamissopimuksen 14 artiklan 3 kohtaan perustuvaa ”valkoista listaa”, jonka perusteella unioni myöntäisi viisumeita, oleskelulupia ja muita tarvittavia asiakirjoja, ja mahdollistaisi näin tšetšeenialaisille merkkihenkilöille mahdollisuuden suorittaa parhaissa mahdollisissa oloissa työtään sen hyväksi, että Tšetšenian kysymykseen saataisiin poliittinen ratkaisu?

Vastaus

(22. heinäkuuta 2003)

Yksittäiset turvapaikkahakemukset ovat jäsenvaltioiden vastuulla.

Mitä maahantuloviisumien myöntämiseen tulee, jäsenvaltiot voivat vuoden 1990 Schengenin yleis-sopimuksen 5 artiklan nojalla sallia muiden maiden kansalaisten maahantulon alueelleen, jos heidän ei katsota voivan vaarantaa yleistä järjestystä, kansallista turvallisuutta tai kansainvälisiä suhteita.